

ΣΚΟΝΆΚΙ

σκονάκι, το, ουσ. [<σκόνη + κατάλ. -άκι]. **1.** μικρή ποσότητα φαρμάκου, ιδίως παυσίπονου σε φακελάκι: «πήγε στο φαρμακείο να πάρει κανένα σκονάκι, γιατί πονάει το κεφάλι του». **2.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) δόση ναρκωτικού: «περιμένει το βαποράκι να του φέρει το σκονάκι του». (Λαϊκό τραγούδι: μου 'ριξαν τζάμπα την πρώτη δόση κι ύστερα στην παλάμη ένα **σκονάκι** κι έτσι με βρίσκεις, μόλις νυχτώσει πότε σαν τζάνκι και πότε βαποράκι). **3.** (για μαθητές) μικρό χαρτάκι με σημειώσεις για να χρησιμοποιηθεί κρυφά κατά τη διάρκεια γραπτής εξέτασης ή διαγωνίσματος: «ο επιτηρητής στεκόταν συνέχεια δίπλα του και δεν μπόρεσε να χρησιμοποιήσει τα σκονάκια του».

- *κάνω σκονάκι ή κάνω σκονάκια*, (για μαθητές) κρατώ σημειώσεις σε μικρά χαρτάκια για να τις χρησιμοποιήσω κρυφά κατά τη διάρκεια γραπτής εξέτασης ή διαγωνίσματος: «είναι απ' τους λίγους μαθητές που δεν έκανε ποτέ σκονάκι στην περίοδο των εξετάσεων». Οι μαθήτριες στην περίπτωση αυτή έγραφαν τις σημειώσεις τους επάνω στα μπούτια τους, οπότε ήταν πολύ πιο δύσκολο να αποκαλυφθούν από τους επιτηρητές τους, γιατί δεν είχαν το δικαίωμα να σηκώσουν τα φουστάνια των μαθητριών.

- *παίρνω το σκονάκι μου*, (στη γλώσσα των ναρκωτικών) χρησιμοποιώ τη συνηθισμένη δόση μου ναρκωτικού: «αν δεν πάρει το σκονάκι του, κάνει σαν τρελός». Από το ότι τα ναρκωτικά κυκλοφορούν μέσα σε μικρά φακελάκια, όπως και η φαρμακευτική σκόνη.

- *παίρνω το σκονάκι μου ή παίρνω τα σκονάκια μου*, γεύομαι, απολαμβάνω κάτι, ιδίως σε μικρή ποσότητα, και νιώθω ευχαριστημένος: «κάθε βράδυ πηγαίνουν όλοι στο ουζερί της γειτονιάς τους και παίρνουν τα σκονάκια τους». (Λαϊκό τραγούδι: και ψάχνοντας και ψάχνοντας τη βρήκα στου Μιχάλη, να **παίρνει τα σκονάκια της** μαζί με τον μπακάλη). Από την εικόνα του ναρκομανή που, μόλις πάρει το σκονάκι του, νιώθει ευτυχισμένος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας